

ת"פ 44250/12/15 - מדינת ישראל נגד תומר פיטוסי - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

16 אוקטובר 2017

ת"פ 15-12-44250 מדינת ישראל נ' פיטוסי באיחוד דין עם ת"פ 15-05-21321
בפני כב' הסגנית נשאה ד"ר נגה שמואלי-מאיר

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז לירן פרג' - נוכחת

נ ג ד

הנאשמים

תומר פיטוסי - נוכח
ע"י ב"כ עוז מאיר לחן - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום (להלן: "תיק הידול"), במשך חודשים עובה ליום 14.12.2015 גידל הנאשם בبيתו, בעליית הגג, 100 שטלים של סמ מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10.75 ק"ג, אשר הונחו בדליים. לשם גידול הסם, הנאשם התקין והחזיק בעליית הגג: 3 שנאים שחוברו לבת מונרה, וביהם 3 מנורות; אריג ובו 2 מנורות עם 2 מפצלים شمالיים; מגן נייד; שניאי ומד טמפרטורה; 4 שקים שהיכלו דשנים; וכלי עבודה.

הנאים הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירות של **גידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"); **והחזקת חצרים לעישון או הכנת סמים**, לפי סעיף 9(א) לפקודה.

2. כמו כן, הנאשם צירף בכתב אישום מתוקן (להלן: "תיק ההפראה"), בו נטען כי ביום 11.03.2015 בשעה 11:30, הנאשם נהג ברכב ונתקבש על ידי שוטרת עצור בצד הדרך, וזאת לאחר שעלה חשד שביצעו עבירה תנועה. בנסיבות אלה, הנאשם הזדהה בפני השוטרת בשמו ובפרטיו של אחיו, אף הציג לה רישיון הנהיגה ובו הפרטים האמורים.

הנאים הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירה של **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, אך הוסכם כי עובה לטיעונים לעונש הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תס Kirby בעניינו.

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שישה תסקרים, כאשר בסופה של יום המליך שירות המבחן להשית על הנאשם עונש הרתעתי שיחד עבورو את המחרים להtanegotio הביעיתית יהווה גורם מציב גבולות. מטעמים של צנעת הפרט לא עלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקרי האמור, וזאת מלבד אותן נתוניות הרלוונטיים לשאלת העונש, שלאליהן ATIICHIS בהמשך. גם התנהלותו של הנאשם אל מול שירות המבחן לארוך כל תקופה הקשר ביניהם, TZCHA להתייחסות בהמשכו של גזר הדין.

5. **מחוות דעת הממונה על עובדות השירות**, שהתקבלה ביום 16.10.2017, עולה כי הנאשם מתאים לעבודות שירות ב מגבלות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. באט כוח המأشימה עמדה על חומרת מעשי של הנאשם בשני התיקים, ובמיוחד הפניה לכמה שתילי הקניבוס שהנאשם גידל, למשקלם ולצoid שנעשה בו שימוש לשם הגידול. בהמשך, נטען כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בתיק הגידול צריך לנوع בין 8 - 24 חודשים מאסר, ובתיק ה הפרעה בין שבועיים לכמה חודשים מאסר.abis בשים לב, בין היתר, לאמור בתסקרי שירות המבחן ובהיעדר שיקול שיקום, עטרה באט כוח המأشימה להשית על הנאשם מאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחמים, מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה מותנית של רישון הנהיגה, קנס והתחייבות.

7. ההגנה עטרה לדחות את מועד השמעת הטיעונים לעונש ולהפנות את הנאשם לחקירה משלים, או לחייבין ליתן לו הזדמנות להשתלב בהליך טיפול באופן פרטני. משנדחתה בקשה זו, הפנה בא כוח הנאשם להמלצת שירות המבחן בתスクיר מיום 27.04.2017, ותהה על פשר "המהפר" שחיל בעמדתו של שירות המבחן. כן נטען, כי מתחם העונש ההולם בתיק הגידול צריך לנوع בין של"צ לכמה חודשים מאסר, שיכל שרוצה בעבודות שירות, ובתיק ה הפרעה על המתחם להתחיל במאסר מותנה. בנוסף, ההגנה עמדה על נסיבות חייו של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע העבירות; על העובדה שמאז ביצוע העבירות הוא הצליח לשקם את חייו באופן עצמאי; ועל עברו הפלילי הנקי. לאור אלה, עטרה ההגנה להקל בעונשו של הנאשם "ולאפשר לו להמשיך בחיו".

8. הנאשם תיאר את קריסתו הכלכלית שהייתה גורם לביצוע העבירות. כמו כן, הלה מסר כי לאחר ביצוע העבירות הוא החל לבשל באופן עצמאי, מה שהביא להצלחתו בראשות החברתיות (המתבטאת ב"עוקבים" רבים) ולהשתתפותו באחת מתוכניות הריאלית. עוד לדבריו, הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן, שיקם את חייו וחדל להשתמש בסמים.

דין והכרעה

9. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שתיק הגידול ותיק ה הפרעה מהווים "אירועים" נפרדים, שיש לקבוע בגין מתחמי עונישה נפרדים, בית המשפט יקבע בשלב הראשון מתחם עונש הולם נפרד בגין מעשיו של הנאשם בכל תיק; לאחר מכן, בית המשפט יבחן אם יש מקום לסתות מתחמי העונישה שנקבעו או שמא יש לגזר את עונשו של הנאשם בגיןם (אודות המתויה לגזרת העונש, כפי שהוא נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין פורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון, ראו למשל: [ע"פ 12/8641 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, \(05.08.2013\)](#)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרי המנחה בעונישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועם, במידה הפגיעה בהם ובמידות העונישה הנוגגת.

11. אשר **לערכיהם החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם בתיק היגיון, נדמה כי אין צורך להזכיר מילויים בנסיבות הרבה הרכוכה בעבירות הסמים, ויעדו על כך עוני המשטר הארכיים שנקבעו בצדן. פקודת הסמים המוסוכנים נחקרה על מנת להגן על ערכיהם החברתיים מרכזים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישית ועל רכושו. עבירות הסמים פוגעות קשה לא רק במשתמשים בהם, אלא גם בבני משפחותם, חברים ומקריהם וכן בזכור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון התמכרות. אשר לעבירות של גידול סמים בפרט, הרי שאליהם הפכו ל"מכת מדינה" של ממש, יש ליתן את הדעת בעניין זה, בין היתר, לקלות שבאה מבוצעות עבירות אלו ולקיים הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור הערביים (ראו בעניין זה [עפ"ג \(מחוזי תל אביב יפו\) 14-10-142358 אבי גיא נ' מדינת ישראל](#), [\(18.02.2015\)](#)).

בעצם ביצוע העבירה של הפרעה לשוטר, פגע הנאשם בערכים שעוניים הגנה על סדרי משטר וחברה תקינים, על עיקרונות שלטון החוק ועל תפקודו התקין של העובדים במלאת אכיפת החוק, לבסוף מלאכתם ולבסוף יפגע תפקודם (ראו והשוו: [ת"פ \(מחוזי חיפה\) 12-01-20677 מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל מישר](#), [\(04.03.2015\)](#)).

12. בשים לב לנסיבות שנלו למבצע העבירות, כפי שיתואר להלן, וביחד בשים לב לכמות השטילים ולמשקל הסם שגידל הנאשם, ולצד שנעשה בו שימוש לשם קר, ולנוכח אופיו של מעשה הפרעה לשוטר, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים** בתיק היגיון מצויה ברף גבוהה; ובתיק ההפרעה ברף הבינוני.

13. בבחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות** בתיק היגיון, מוביל להタルם שעסוקין בשם "קנובס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", שקלטי לחומרה את העובדה שהנ帯ם גידל **100 שתלים שהגיעו לכדי משקל של למעלה עשרה ק"ג**. עוד ולהזכיר, בית המשפט שוקל את העובדה שבמקרה הנדון אין מדובר בגידול סם באופן ספורדי, כמו באתום מקרים שבהם מבקש אדם לגדל שתיל בודד לשימושו העצמי גרידא (מעשה שגם הוא חמור בפני עצמו). אדרבא, נדמה שבמקרה הנדון עסוקין בנ帯ם אשר תכנן היבט את הדברים וככלל את מעשו מבעוד מועד, עת הקים מעבדת סמים ביתיית של ממש, תוך שימוש בכלים ובציוד רב (מעבודה זו אף הניבה לו בסופו של יום 100 שתלי קנובס, במשקל ניכר). בהמשך כאמור, ובכל הנוגע לסיבת ביצוע העבירות, אכן בהיעדר אינדיקציה אחרת, על בית המשפט לפרש את הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם ולראות בסמים ככאלה שגודלו לצורך שימוש עצמי בלבד. דא עקא, כמות השטילים שגידל הנאשם במקורה הנדון, היא-היא שיכולה לשמש אינדיקציה, אף כחזקאה, שכן שהדברים נעשו שלא לצורך שימוש עצמי (ראו [עפ"ג 314/16 ניא בן צבי נ' מדינת ישראל](#), [\(22.02.2016\)](#)), ואם הדברים נאמרו שם בעניינו של מי שגידל 9 שתלים במשקל שני ק"ג, כי אז כוחם יפה עוד יותר בענייננו). לצד אלה אצין, כי אין בתיק זה סימן לכך שמטרתו של הנאשם הייתה לסתור בסמים שגידל, ולא בכך המשישה לא ביקה להכריז עליו כסוחר סמים. עוד יזכיר, כי גם לטענה לפיה קritisתו הכלכלית של הנאשם היא שהביאוו לבצע את העבירות, בית המשפט אינו מוצא להעניק משקל רב לקהל, שכן טענה זו לא גובטה ولو בבדל ראייה ומילא לא נהיר אם זו יכולה להצדיק ביצוע עבירות כה חמורות.

בנוסף, נתתי דעתך לכך שכטוצאה מעשיו של הנאשם בתיק היגיון לא נגרם נזק ישיר וממשי כלשהו. דא עקא, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשיomid שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהו זה מהنمץ הרב ואורך הטווח שהן מביאות עמן. אך, הסמים פוגעים פגעה קשה לא רק במשתמשים בהם, כי אם גם בזכורי משפחותם, חברים ומקריהם וכן בזכור בכללותו.

אשר לתיק ההפרעה, בית המשפט שוקל לחומרה את העובדה שבמעשה ההפרעה לשוטר היה כרוך גם אלמנט של מרמה והתחזות. כמו כן, הנאשם נשא עימו את רישוון הנהיגה שלו אחיו, ומכאן שניתן לתהות שהוא תכנן מראש להתייצג כאחיו "בעת צרה" שתבוא (כפי שאכן עשה בסופו של דבר). בנוסף, גם כאן בית המשפט אינו מעניק משקל

משמעותי לעובדה שכתחזאה מעשיו של הנאשם לא נגרם נזק ממשי. שכן, עסקין בעבירות המופנות כלפי שוטרים, ושש לראות בחומרה את עצם ביצוען, ללא כל קשר לתוכאותיהם (ראו והשו: ע"פ 3236/98 **מוחי ابو דריס נ' מדינת ישראל**, (28.07.1998)).

14. אשר **למדיניות הענישה** בעבירות הגידול (שכמו במקרה הנדון, פעמים רבות נכרכות בעבירות נלוות נוספות כגון החזקת סמ, החזקת חצרים להכנת סמ, החזקת סמ, גנבת חשמל, ועוד), הרי שגם מתחשבת לצורך במאבק ברגע הסמים המשוכנים בכלל, ובתופעת הקמת המעבדות הבתיות הוהלת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. לגופם של דברים, בוחינת הפסיכיקה מעלה כי במקרים דומים שבהם דובר בנאים שגידלו סמ מסווג קניבוס במשקל הנמדד בין 5 ל- 15 קילוגרמים, נקבעו **בדרכם כלל** מתחמי ענישה שהרף התיכון שלהם הוועד על מסר בפועל שבשים לב לאורכו, איןו ניתן לريצוי בעבודות שירות (ראו למשל: ע"פ 2675/17 **גיל ארצני נ' מדינת ישראל**, (23.08.2017); ע"פ 7819/15 **עופר סלור נ' מדינת ישראל**, (22.05.2016); ע"פ 7675/13 **ג'בר חסין סעפין נ' מדינת ישראל**, (26.01.2014); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 50219-07-15 **מדינת ישראל נ' שלמה שמואל**, (16.07.2017); ת"פ (שלום קריות) 16-02-16 **מדינת ישראל נ' זיו דודוב**, (26.02.2017)). מיותר לציין, כי העונשים שהושתו בגין המתחמים (או מחוץ להם) בכל מקרה ומקרה, הושפעו מנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירות, ובכלל זה עברם הפלילי של הנאשם, קבלת אחריות והכאה על חטא, קיומם של הליכים טיפוליים או היעדרם, וכיוצא באלה.

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוגאת בעבירה של הפרעה לשוטר, סקירת הפסיכיקה מלמדת כי בריגל נקבעים בגין עבירה זו מתחמי ענישה שתחלתם במסר מותנה וסופם במסרים קצרים, שעל פי רוב ניתן לבצע בעבודות שירות (ראו למשל: ת"פ (מחוז חיפה) 20677-01-12 **מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל מישר**, (04.03.2015); ת"פ (שלום כפר סבא) 17942-11-15 **מדינת ישראל נ' הימם עאמר**, (10.09.2017), טרם הפר לחלוות; ת"פ (שלום רملה) 47200-02-15 **מדינת ישראל נ' בהא סואלチי**, (25.06.2015); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 56334-09-14 **מדינת ישראל נ' מור בן טוב**, (11.10.2015)).

כאן גם יוער כי עינתי בפסקה שאליה הפנו באירוע הצדדים (וחלקה אף אזכור קודם לכן), אולם עיון זה געשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. ממילא יזכיר, כי נהור לבית המשפט שקייםים מקרים שבהם נקבעו מתחמי ענישה מחמירים או מקלים מalto שמצוינו קודם לכן, והוותו עונשים חריגים, לכך או לכך, ממנעד העונשים שהוצע לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא לעולם אינדיוידואלית וכל מקרה צריכה להיבחן לגופו ובנסיבותיו, ואין לגזור עונשו של הנאשם על סמך הנסיבות בלבד של העבירות (ראו והשו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). כך, "אין עסקין בשיטת ניקוד, או **באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשב - ולא מלאכת מחשב**" (ע"פ 10/5768 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). כך למשל, ברי כי לא יהיה דומה מתחם העונש בעניינו של אדם שגידל שטייל קניבוס בודד למתחם שיקבע מקום בו מדובר במית גידול عشرות שטייל קניבוס, במשקל הנמדד בקילוגרמים; ואין דין המפריע לשוטר באופן בו הוא מסרב להזדהות כדי מי שמנסה להימלט מעוצר. בדומה, ובכל הנוגע לעונשים המושתים בכל מקרה ומקרה, הרי שאר נהור שעונשו של הנאשם על עבר פלילי מכובד, אשר אינו מקבל אחריות על מעשיו ונעדיר כל אופק שיקומי, יהיה מחמיר מעונשו של הנאשם עד עבר פלילי, אשר הודה בביצוע העבירות, הביע חרטה והשתתף בהליכים טיפוליים.

כך או כך, וזאת ראיו להזכיר, השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקל בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל**, (17.11.2016); וע"פ 13/1903 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

15. כלל של דברים, בשים לב לעיקרונו המנחה בענישה, לערכיהם המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות

הענישה הנוגגת ולנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, וביחוד לאחר שנתי דעתו לכמות השטלים ולמשקלו של הסמ שahnasm גידול; לצידם הרוב ששימוש אותו לצורך הגידול; ואופייה של עבירות ההפרעה לשוטר, הרינוי קובעת מתחמי ענישה כدلיקמן:

בתיק הגידול, מצאתי לאמצן את המתחם לו עטרה המאשימה, ועל כן הוא ינו^ע בין 8 ל- 24 חודשים מאסר בפועל.

בתיק ההפרעה, ומוביל להתעלם מהעונש המזרעי הקבוע הצד עבירה זו, ינו^ע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנואם

16. כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, עבור גזירת העונש המתאים לנואם, בית המשפט ישקול את הניסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות.

17. בעניין זה, נתתי דעתך לעברו הפלילי הנקי של הנואם ולוועדה שמאז מעשי בשני התקדים, הוא לא הסתבר עוד בפלילים. כן נתתי לפגיעה שעולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר, וזאת בשל לכך שהלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. כן בית המשפט זוקף לזכותו של הנואם את העובדה שהוא במוחס לו, מה שהביא ליחסICON בזמן שיפוטי יקר. אם כי, כאן מצאתי להעיר שבית המשפט אינו מتعלם מהעובדה שהנאום קיבל אחריות חלקית בלבד על מעשיו בתיק ההפרעה, והדברים באים לידי ביטוי בדבריו בשירות המבחן, שם הודה בכך שמסר את פרטי אחיו בצורה מילולית, אך הכחיש שהציג רישון נהוגה עם פרטיים אלו. מה גם, שלהתרשומות של בית המשפט באופן בלתי אמצעי מדבריו של הנואם בשלב הטיעונים לעונש, נדמה כי הלה הביע חרטה שאינה כנה ושנובעת אף מתור רצון לזכות בהקללה בעונש. עוד במסגרת זו, בית המשפט נותן דעתו לפרקי הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות, ואולם גם משקלו של שיקול זה מתקאה במידה רבה. שכן לנואם עצמו - אשר ביקש פעמי' לאחר פעם לדחות את הדיון בעניינו ולהפנותו שוב לשירות המבחן - חלק ניכר בהתמכחותם של ההליכים. עוד צוין, כי בין העבירות שביצע הנואם בשני התקדים פרק זמן של כמה חודשים, כך שעל אף עברו הפלילי הנקי, לא ניתן לומר שהלה מעוד באופן חד פעמי בלבד.

בנוספ', בית המשפט ישקול את העובדה שהנאום היה עוצר מתחורי סורג ובריח למשך כמה ימים ולאחר מכן, במשך פרק זמן לא מבוטל, שהה תחת תנאים מגבלים. ברוי כי המעצר או הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם מצאתי ליתן לך משקל במסגרת סעיף 40(3) לחוק העונשין. כך גם, ועל אף שהדברים לא הוכחו כדבאי, בית המשפט בכל זאת מוצא ליתן משקל לניסיבות חייו של הנואם, אשר על פי הטענה התדרדר בפן הכלכלי תוך זמן קצר מאיגרא רמה לבירא עמוקה, וכאשר נראה שהוא לניסיבות אלו השפעה על ביצוע העבירות.

18. על אף שאתה מלהק מהנסיבות שנסקרו לעיל צרכות להיזקף לחובתו של הנואם, ובשים לב בייחוד לעברו הפלילי הנקי והעובדה שמאז ביצוע העבירות שבגין הוא נותן את הדין היום הוא לא הסתבר עוד בפלילים, נדמה שניתן בזה הפעם לכלכת לקרותו ולהשיות עליו עונש המצוין ברף התיכון של מתחמי הענישה שנקבעו על ידי לעיל.

19. יווער, לא מצאתי שבעניינו של הנואם מתקייםים שיקולי שיקום כבד לצדיק סטייה לקולא מתחמי הענישה. כך, וה גם שכאמר הנואם לא ביצע עבירות נוספות מאשר מתחמי הסתבוכיותו האחרון, ולמרות טענותיו לפיהן השתקם באמצעות עיסוקו בבישול, עיסוק שבזכותו הפרק לדמות מוכרת בשרות החברתיות ואף התקבל לתכנית ריאלית (וראו גזיר העיתון שהוגש לעיוני מטעם ההגנה) - עדין לא ניתן להתעלם לכך שהוא בחר לדחות את

היד שהושיטה לו מאות שירות המבחן, ולא נותר לבית המשפט בעניין זה אלא להפנות למסקיר האחרון (מיום 29.08.2017). שם, שירות המבחן מסר כי משהגעו הנאשם לסדרת הכהנה והתאמת לטיפול, הוא התקשה לשמור על גבולהות הקבוצה ולעמוד בכליליה; התקשה לשפט באופן פתוח בחיו ולקבל משוב מהאחר; לעיתים הגיב בתוקפנות והתקשה לראות זאת; לעיתים עלתה מצדו תחושת זלזול בהליך זה; והתקשה לשפט במניעיו הפנימיים לביצוע העבירה [ככל הנראה הכוונה היא לעבירות הגידול] וצמצם התיחסותו לגביה. לאור אלה, התרשם שירות המבחן שהנאשם מתנגד לבחון חלקיי המכשילים; מטיל אחריות על מצבו ושיקומו על גורמים חיצוניים; ומתקשה לעורר בחינה פנימית ולהיעזר בהליך טיפולו לצורך שניינִי דפוסי. אם לא די באלה, שירות המבחן אף התרשם שהנאשם עושה שימוש במיניפולציות; מסתיר את מניעיו לביצוע העבירות; מגין כוחניות ברגעים בהם חווה איום; ולמרות הצהרותיו המילוליות, אינו מביע רצון או אמון בכך שהוא זוקק להליך טיפול. על כן, העריך שירות המבחן שהנאשם אינו מצוי כיום בשלב בו הוא חושב שיש לו צורך או יכולת להיעזר בהליך טיפול לשם עיריכת שניינִי בחיו.

כאן אף יצוין, כי לאור כל הקשר עם שירות המבחן הנאשם נדרש לבדוקות שtan לגילוי שרידי סם. ואכן, הנאשם הגיע לחילק ניכר מהבדיקות, ואלו נמצאו נקיות מרידי סם. אך עתה, הנאשם לא ערך חילק מהבדיקות, לעיתים ללא סיבה מספקת ולעתים מטעמים שלטענתו הם מוצדקים. כך למשל, באשר לבדיקה האחרונה, הלה מסר כי בעקבות הליך רפואי שעבר הוא אינו יכול ליתן שתן, ולדבריו הוא ביקש מהשירות שתיערכ לו בדיקת דם חלוף מכך (לא מיותר לציין, כי טענה בדבר אותו הליך רפואי לא גובטה בכלל ראייה שהיא). בכל מקרה, אף אם יצא מנוקדת הנחזה שהנאשם אכן הפסיק להשתמש בסמים, מי ידינו יתקע שבhaiuder הליך טיפול משמעותי, הנאשם לא ישוב לבצע עבירות אם חיללה שוב יורע מכך הכלכלי? כך גם, אף אם הנאשם אכן חדל מהשתמש בסמים, בכל זאת לא ניתן להעתלם מהתרשימיותו שלעיל של שירות המבחן ומהENSOR היענותו של הנאשם לשפט פעולה עם השירות ולהירעם כנדרש להליך טיפול. עוד יצוין, כי גם לא אוכל לקבל את טענות ההגנה, לפיהן תסקרי שירות המבחן אינם בעלי עם רוח והלן הדברים בפיגישות שערק הנאשם פנים אל פנים עם קציני השירות. שכן, נדמה כי תסקרי שירות המבחן, כמו גם התרשימיותיו והערךותיו של השירות, נהירים וחד משמעיים הם.

זאת ועוד, בית המשפט אינו מתעלם מכך שחל שניינִי מסוים בעמדתו של שירות המבחן, ולא בכדי בא כוח הנאשם הפנה למסקיר מאפריל 2017, שם הומלץ להשית על הנאשם ענישה בדמות צו של"צ, צו מבחן, קנס ומאסר מוותנה. הגם שכן, ברוי כי התסkırיר האחרון הוא שרלונוני בענייננו, שם צכו, הומלץ להשית על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה. מה גם, שדווקא תסקייר אחרון זה, הוא שמבטא בצורה מהימנה יותר את התרשימיותו של שירות המבחן מהנאשם לאור כל תקופת הקשר ביניהם, והוא שמייצג בצורה נכונה יותר את התמונה בכללותה.

ודוק, בנוקודה זו חשוב להציג כי ככל אלה לא יהיה כדי להביא להחמרה בעונשו של הנאשם - שכן כאמור, בית המשפט יזכור את עונשו ברף התחתון של מתחמי הענישה - אלא שבהתנתן התנהלותו זו אל מול שירות המבחן, לא מצתתי כי מתקיימים בעניינו אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שייהי בהם כדי להביא לידי כך שעונשו יגזר תוך סטייה לקו ולא מהמתחמים שקבעתה.

20. כאן אף מצתתי להתייחס לבקשות הנוספת של הנאשם להפנותו שוב לשירות המבחן, שנדרחה על ידי עובר להשמעת הטיעונים לעונש. בעניין זה אציין, כי בקשה זו נדחתה בשים לב להתנהלותו של הנאשם לאורכו של ההליך, עת פעם אחר פעם בבית המשפט נערר לבקשתו והורה על קבלת תסקייר משלים, ואילו הוא לא השכיל לנצל את הזדמנויות שניתנו לו. כך למשל, בתסקייר מספטמבר 2016, צוין כי הנאשם מתקשה להכיר במאפייניו הביעתיים, נקט במעמדו מטשטשת ובעל נתיה לגישה קורבנית ביחס לחיו. התרשימות דומות הובאו גם בתסקייר מדצמבר 2016. בשים לב לאלה, בקשה ההגנה להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן, ועל אף התנגדות המאשימה, בית המשפט נערר לבקשתה. אולם, גם בתסקייר השלישי, מינואר 2017, צוין בין היתר, כי הנאשם מתקשה להתייחס למאפייניו הביעתיים והשירות העיריך שיקשה לשלבו בהליך טיפול. בדיון שהתקיים לאחר מכן,

ההגנה שבה ובקשה להפנות את הנאשם לשירות המבחן, תוך שטענה כי תוכן הבדיקה אינו הולם את הפגישה שנערכה בין הנאשם לבין המבחן. ושוב, בית המשפט נותר לבקשה. דא עקא, ולמרות המוטיבציה שהביע והגם שהדיון בעניינו נדחה פעמי' נספח לצורך קבלת תסקירות נוספת, לבסוף הוגש הבדיקה האחרון, השישי במספר, ואשר כאמור נשא אופי שלילי ובസופו הומלץ להשิต על הנאשם ענישה מוחשית.

בහינתן אלה, ולنוכח הדברים הנוקבים של שירות המבחן בבדיקה האחרון, בית המשפט הגיע בסופו של יומם למסקנה לפייה הנאשם אינו מגלח רצון כן ואמתי להירთם להליך טיפוליו וכי אין ממש אחורי בנסיבותיו להפנותו פעמי' נספח לשירות המבחן, באשר אלו לא נועדו אלא לסרבל ולהאריך את ההליכים.

בכל הנוגע לבקשה ליתן לנימוק הzdמונת להשתלב בהליך טיפולו באופן פרטני, אצין כי זו הועלתה אך במועד אשר היה קבוע לטיעונים לעונש, ובחולוף כמעט שנתיים מאז ביצוע העבירה האחרונות מבחינת סדר כרונולוגי. לדיד, ככל שכך נקבעו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולו פרטי כנים הם, היה עליו לפעול בעניין עוד הרבה קודם לכן, ולהתרשםות, גם בבקשתו זו אין ממש, ועל כן מצאתי לדוחתה.

21. בסופם של דברים, אצין כיabis לערבו הפלילי הנקי ולנוכח העובדה שככל בדיקות השtan שה הנאשם מסר לא נמצאו שידי סם, מצאתי לילך לkerato ולהורות על פסילת רישון נהוגה מותנית בלבד. אשר לקנס, בית המשפט ישיקול לצורך כך, לצד חומרת העבירה, גם את הפגיעה הכלכלית המסויימת שנגרמה לנימוק המשאה משהיתו תחת תנאים מגבלים ואת נסיבות חייו. עוד יצוין, כיabis לערבו למאפייניו החביבים של הנאשם, כפי שאלה נסקרו קודם לכן, אף מצאתי להשיט עליו עונש כולל אחד בגין שני האירועים שבהם הוא הורשע.

22. מכל המקובל לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנוכחי יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסווג פשוט.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנוכחי יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסווג עונן או עבירה של הפרעה לשוטר.

ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורה.

ה. הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבול או מהחזיק רישון נהיגה למשך 10 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בכנגד לפקודת הסמים המסווכנים במשך שנתיים מהיום.

ו. הנאשם יחתום על התcheinבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא יעבור כל עבירה בכנגד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

כל שלא תיחסם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

מוראה על השמדת המוצגים - סמים וכליים, בכפוף לחולוף תקופה הערעור.

עמוד 7

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים דלעיל.

החלטה

על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להגיש ערעור על רכיב עונש המאסר, ועל מנת שלא להעמיד את ערacaת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע עונש UBודות השירות למשך 45 ימים.

אם לאחר עיון נוסף, יחולט ב"כ הנאשם שלא לערעור על גזר הדין, תודיע על כך מידית לב"כ המשימה ולביהם"ש.

בاهדר ההחלטה אחרת, הנאשם יתייצב לתחילה ריצו עונשו, ביום 29/11 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336

העתק ההחלטה בדחיפות לשב"ס.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ.

**ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ח,
16/10/2017 במעמד הנוכחים.**

**ד"ר נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיאת**